
Het pinksterverhaal van Lucas

De achtergrond van Lucas' pinksterverhaal

De achtergrond van Lucas' pinksterverhaal is de 'leernacht' van Pinksteren. Nóg wordt in veel synagogen in Israël zo'n leernacht gehouden. Het begint rond een uur of tien, in voor ons nog de avond vóór Pinksteren. Maar in Jeruzalem *is* het dan al Wekenfeest (Pinksteren). Er zijn in de leernacht gewoonlijk drie uiteenzettingen: ieder van een uur, met telkens discussie na. In de pauzes is er iets te eten en te drinken. Na elke ronde mag men naar huis gaan: de groep wordt kleiner naarmate het later wordt.

Vanaf een uur of drie komen op straat zingende mensen voorbij: van overal uit Jeruzalem op weg naar de Klaagmuur: overblijfsel van de tempel. Ná een studienacht op bijbel en traditie, dáárheen voor het ochtendgebed. Tienduizenden zijn er tenslotte. Inmiddels gaat het dagen en het vroege zonlicht straalt schitterend op het goud van de islamitische Rotskoepel die staat waar eens de Jódse tempel stond. Tijdens het ochtendgebed wordt het boek Ruth voorgelezen. Op verschillende plekken wordt gepreikt: over Wekenfeest of over Ruth. De Moabitische Ruth, die Jodin werd. Zij koos ook voor de levensweg van haar schoonmoeder. Op Wekenfeest wordt gevierd dat Mozes op de Sinai de Tora ontving. Je krijgt bij die goudlicht spuwende Rotskoepel hoog boven je, het gevoel te staan in de menigte die stond aan de voet van die vuurspuwende Sinai-berg. Begeesterd door de Tora kies je er *opnieuw* voor om daarnaar te leven. Of: vol van Gods geestkracht besluit je misschien nú, om *voortáán* dié levensweg te gaan.

Zo'n leernacht moeten Jezus' getrouwen ook gehouden hebben. '*Als de dag van Pinksteren aanbreekt, zijn allen bijeen op dezelfde plaats*'. Ze kómen niet bijeen: ze wáren heel de nacht al bijeen. Ook zij hadden zich op de Tora geconcentreerd door samen opnieuw Jezus' Tora-lessen te overdenken.

Brokstukken herinnering rijgen zich aaneen tot één inspirerend geheel. Dán slaat de vlam in de pan! Met tongen als van vuur begeesteren ze elkaar: om met woord en daad Jezus' leven breed uit te dragen. Ze gaan naar buiten, richting tempel, hun enthousiasme delend met vreemden. Ze worden verstaan en begrepen. Het zou met al die Joden van overal vandaan, een spráákverwarring als eens in Bábel moeten zijn! Maar dat toch niét!

Allemaal zijn ze geestdriftig over Gods idealen met mensen. Wie niet aan de 'leernacht' meededen, die denken: '*Ze hebben zich volgegoten met wijn*'.

Dan begint ook Petrus te preken en de profeet Joël aan te halen:

"Gods geestkracht wordt uitgegoten over iedereen! Er zullen wonderen geschieden: de aarde zal van aanzien veranderen, de mensen zullen ándere mensen worden: met een *nieuwe Geest*.

Komen zal: *de stralende dag van de Heer!*"

Frans Smulders